

พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจ ในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี

ศิริวรรณ ทุมเชื้อ*

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 215 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 298 คน และระดับอาชีวศึกษา (ปวช.) จำนวน 270 คน รวมทั้งหมด 779 คน โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศและความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ มีความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ Chi-square ผลการวิจัย พบว่า ร้อยละ 19.5 (152 คน) เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ร้อยละ 40.8 ที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุ 15 ปี ร้อยละ 7.2 อายุต่ำสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13 ปี ร้อยละ 2.0 อายุมากที่สุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 18 ปี ร้อยละ 12.5 ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 53.3 ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์บางครั้ง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.2) ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่มีความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์โดยรวมในระดับดี ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .52) วัยรุ่นหญิงควรปฏิบัติตนให้มีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 1.10) เป็นความตั้งใจสูงสุด ส่วน ความรู้เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยจะทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์มากขึ้น ($\bar{X} = 2.79$, S.D. = 1.36) เป็นความตั้งใจระดับต่ำสุด ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน การอยู่ร่วมกันของบิดามารดาและปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจของวัยรุ่น

ผลจากการศึกษานี้ทำให้เข้าใจถึงสภาพการณ์พฤติกรรมทางเพศและความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรีเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการให้บริการส่งเสริมสุขภาพทางเพศและเพศวิถีศึกษาของวัยรุ่นต่อไป

คำสำคัญ : พฤติกรรมทางเพศ ตั้งครรภ์ เพศสัมพันธ์ วัยรุ่น

* พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ, วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สระบุรี

Sexual behaviors and factors correlated with the intention of protection

Siriwan Tumchuea*

Abstract

The objectives of this survey research were to investigate sexual behavior and other factors correlated with the intention of preventing and protecting against teen pregnancy in Saraburi province. Multiple stages of a random sampling method were used to recruit samples. The sample of 779 students consisted of 215, 298 and 270 students from secondary school, high school, and vocational college, respectively. The questionnaire was used to collect demographic data, sexual behavior information and factors related to intention of preventing pregnancy. The reliability of the questionnaire was 0.90. Descriptive statistics in terms of the mean and standard deviation and chi-square were used to analyze the data. It was found that 19.5% (152 samples) had had sexual intercourse. The samples start to have sex at 15 years old (40.8%) and the minimum age for sex was 13 years old (7.2%), while the oldest start having sex at 18 years of age (2.0%). The sample had not used condoms during sexual intercourse (12.5%), occasional use (53.3%) and mostly used (34.2%). The intention scoring of the sample group in pregnancy protection was at the good level ($\bar{X} = 3.70$, S.D. =0.52). The highest scoring of intention, where teenage girls denied unprotected sexual intercourse ($\bar{X} = 4.33$, S.D. =1.10), while high incidence of sexual intercourse as a consequence of increase in knowledge of condom use had the lowest score ($\bar{X} = 2.79$, S.D. =1.36). The factors correlated with intention of protection of 0.001 were age, education, family income, marital status of the parents and the problems that make teenagers feel unhappy.

The results from the study showed conditions of sexual behavior and factors correlated with intention of protecting from pregnancy which can be used to develop guidelines for sexual well-being and sexuality studies for the next generation

Keywords : Sexual behavior, Attitudes, Sex, Adolescents

ความเป็นมาและความสำคัญ

วัยรุ่นคือขั้นตอนของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาทางร่างกายและจิตใจของมนุษย์ ซึ่งเกิดขึ้นในช่วงระยะเวลาระหว่างวัยเด็กจนถึงวัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยา เช่น ระบบสืบพันธุ์ในลักษณะที่พร้อมจะมีเพศสัมพันธ์ได้¹ ทางจิตวิทยาและทางสังคมวัยรุ่น ถือเป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิตเป็นรอยเชื่อมระหว่างการเป็นเด็กกับการเป็นผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นระยะที่ต้องปรับพฤติกรรมจากเด็กให้เป็นแบบผู้ใหญ่ที่สังคมยอมรับ เป็นวัยที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งทางร่างกายและจิตใจที่ต้องเรียนรู้ถึงความเป็นตัวของตัวเอง การเป็นวัยรุ่นจึงมิได้มีเพียงการเติบโตทางร่างกายเท่านั้น หากแต่หมายรวมถึงการเติบโตทางสังคมซึ่งอยู่ในกรอบของวัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่น พฤติกรรมต่างๆ ที่วัยรุ่นแสดงออกแตกต่างจากวัยเด็ก เช่น อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย หงุดหงิด ติดเพื่อน ไม่เชื่อฟังพ่อแม่ โดยเฉพาะพัฒนาการทางเพศในช่วงวัยรุ่นซึ่งได้รับอิทธิพลจากฮอร์โมนเพศในร่างกาย คือ พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ที่สำคัญประการหนึ่ง จากการศึกษาของ อัมพวา ทิมแบน² การให้ความหมายของเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของวัยรุ่นชายมีความหลากหลายและแตกต่างกันไป เช่น การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก หมายถึง การหาประสบการณ์ทางเพศ ทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน เป็นเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจเพราะความใกล้ชิดและเมาสุราด้วยกัน และเป็นเพศสัมพันธ์ที่ตั้งใจเพราะเป็นแฟนกันไปเที่ยวด้วยกันและอยู่ด้วยกันสองต่อสอง

การมีครอบครัวที่อบอุ่นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยป้องกันวัยรุ่นจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมได้ วัยรุ่นที่มีการพูดคุยเรื่องการคุมกำเนิดกับพ่อแม่ มีการใช้วิธีคุมกำเนิดมากกว่าผู้ที่ไม่เคยคุยกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง³ อย่างไรก็ตามวัยรุ่นยังเป็นวัยที่ยังขาดความพร้อมในหลายๆด้าน ผลที่เกิดจากการที่มีเพศสัมพันธ์ในวาระที่ยังไม่เหมาะสมนี้ จะนำมาซึ่งปัญหาต่างๆทั้งในครอบครัวและสังคม จากการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์⁴ พบว่า อายุ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่าย

ที่ได้รับความรู้เรื่องเพศ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบสัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมและการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา รวมถึงการศึกษาของวิไล คุณคำ⁵ พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียนทัศนคติต่อเรื่องเพศ อาศัยอยู่กับญาติ การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศของครอบครัว และอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ตัวแปรพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศทัศนคติต่อเรื่องเพศ รายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน และการตระหนักรู้ตนเองในเรื่องเพศ

ในแต่ละปีมีสตรีวัยรุ่นคลอดบุตรทั่วโลกราว 14 ล้านคน โดยประมาณ 12.8 ล้านคน หรือมากกว่า 90% อยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา⁶ ซึ่งในประเทศไทยมีวัยรุ่นอายุ 10-19 ปี ประมาณ 10 ล้านคน ชายหญิงมีสัดส่วนพอๆ กัน พบว่าการคลอดในวัยรุ่นไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นจาก 123,447 คนในปี พ.ศ. 2548 เป็น 131,748 ในปี พ.ศ. 2552 นอกจากนี้ยังพบว่ามีแม่วัยรุ่นต่ำกว่า 20 ปี คลอดบุตร จำนวน 106,726 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 ของจำนวนมารดาทุกช่วงวัย ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐานที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ที่ ร้อยละ 107 ในปี พ.ศ. 2553 มีอัตราการตั้งครภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปีต่อประชากรหญิงอายุ 15-19 ปี 1000 คน เท่ากับ 56.1 : 1000 นอกจากนี้จากการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทยปี พ.ศ. 2555 ที่จัดทำโดยสำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค พบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และ ปวช.ปี 2 มีเพศสัมพันธ์มากขึ้น และมีเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยป้องกันซึ่งอาจนำไปสู่ปัญหาการตั้งท้องโดยไม่พร้อม พร้อมกันนี้ ยังระบุด้วยว่า สาเหตุของการท้องไม่

พร้อมในวัยรุ่นไทย เกิดขึ้นจากการขาดความรู้เรื่องเพศศึกษาและเรื่องการคุมกำเนิดที่ถูกวิธี โดยเฉพาะกับความเชื่อผิดๆ ที่คิดว่า “ครั้งเดียวคงไม่ท้อง” ดังนั้น จึงไม่สวมถุงยางอนามัย ซึ่งไม่เพียงแต่ส่งผลให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พร้อมแล้ว ยังส่งผลถึงการทำให้รวมถึงการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์⁸ และจากข้อมูลโดยสำนักตรวจราชการ กระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2556 ได้รายงานสถานการณ์บริการสุขภาพและการเข้าถึงบริการด้านเด็กและสถานการณ์ด้านสตรี พบว่า สัดส่วนการให้กำเนิดบุตรของวัยรุ่นเท่ากับ 60 : 1,000 คน โดยสตรีอายุ 20-24 ปีที่เคยให้กำเนิดบุตรก่อนอายุ 18 ปีมีร้อยละ 13 การตั้งครรภ์ของแม่วัยรุ่น การฝากครรภ์เร็วและได้รับการดูแลคุณภาพ 5 ครั้งตามเกณฑ์ ยังคงเป็นปัญหา⁹ ยิ่งในปัจจุบันนี้จากการแพร่ระบาดของโรคเอดส์ทำให้วัยรุ่นชายที่นิยมใช้บริการทางเพศกับหญิงบริการเปลี่ยนมาเป็นมีเพศสัมพันธ์กับแฟนหรือคูรักรักของตนเองโดยเชื่อว่าจะไม่ติดเชื้อและไม่นิยมใช้ถุงยางอนามัยกับคูรักรักของตนเองเพราะเชื่อมั่นว่าปลอดภัย² และทัศนคติเกี่ยวกับการคุมกำเนิดที่เป็นความรับผิดชอบของฝ่ายหญิงเพียงลำพัง¹⁰ รวมถึงการไม่ให้ความสนใจเรียนรู้เกี่ยวกับการคุมกำเนิดอย่างจริงจัง การมีทัศนคติที่เห็นว่าการถูกเนื้อต้องตัวกัน การอยู่ร่วมกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องปกติธรรมดา¹¹ ส่งผลให้วัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรมากยิ่งขึ้น จากการศึกษาของ พอเพ็ญ ไกรนรา และคณะ¹² พบว่าเพศวิถีที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พร้อม คือ ติดเที่ยว รักสนุก มีคูรักร่วมกัน กระแสและเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นเป็นเรื่องธรรมดาไม่ได้แต่ต้องป้องกัน และยิ่งในปัจจุบันค่านิยมวัยรุ่นในเมืองทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการสัมผัสถูกันเนื้อต้องตัว การมีแฟนมากกว่า 1 คนและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา โดยกล่าวตรงกัน ใครๆ เขาก็ปฏิบัติกันและเชื่อว่าพฤติกรรมดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความรักที่มีต่อกันและวัยรุ่นส่วนใหญ่ไม่เชื่อในเรื่องพรหมจรรย์ การที่มีความรักให้แก่กันอยู่ที่ความเข้าใจและเหตุผล¹³ ส่วนแนวทางการแก้ไขปัญหาค่าการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ได้แก่ ด้านตัววัยรุ่นควรใช้เวลา

การคบหาก่อนมีเพศสัมพันธ์ มีทักษะชีวิต ด้านครอบครัว พ่อแม่ต้องมีความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นแบบอย่างที่ดี แสดงความรักต่อบุตรไม่บังคับหรือกดดันบุตร โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ การเปรียบเทียบกับผู้อื่น¹¹

ข้อมูลของจังหวัดสระบุรี พบว่าอัตราการตั้งครรภ์ของหญิงอายุ 15-19 ปี เท่ากับ 79.9 : 1000 ในปี พ.ศ. 2553 ซึ่งสูงเป็นอันดับ 8 ของประเทศ และในปี พ.ศ. 2555 มีหญิงอายุ 15-19 ปี จำนวน 22,319 คน หญิงที่คลอดบุตรอายุน้อยกว่า 20 ปี จำนวน 1,383 คน แบ่งเป็น อายุ 15-19 ปี 1,322 คน อายุน้อยกว่า 14 ปี 61 คน อำเภอเมืองมากที่สุด คือ 639 คน ซึ่งอัตราการคลอดบุตรของวัยรุ่น 15-19 ปียังคงสูง คือ เท่ากับ 59.23:1000¹⁴ ซึ่งยิ่งถือว่าอัตราการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของจังหวัดสระบุรียังคงสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ไม่ให้เกินร้อยละ 10⁷

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นและเพื่อการเข้าถึงสาเหตุที่แท้จริงของพฤติกรรมทางเพศในวัยรุ่นร่วมกับยังไม่เคยมีการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นจังหวัดสระบุรี ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพทางเพศและเพศวิถีศึกษาของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรีและนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรี

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

พฤติกรรมทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือการแสดงออกด้วยการกระทำ ได้แก่ การคบเพื่อนต่างเพศ การโอบกอด การจูบ การจับมือถือแขนทั้งในสถานที่สาธารณะอย่างเปิดเผยและในสถานที่ลับตาคน¹⁵

ความตั้งใจ หมายถึง ความตั้งใจที่จะแสดงออกกระทำพฤติกรรมนั้น¹⁶

ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ หมายถึง ความรู้สึกหงุดหงิด ไม่สบายใจ คิดมาก เบื่อหน่าย¹⁷ การตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น หมายถึงการตั้งครรรภ์ในสตรีที่มีอายุระหว่าง 10-19 ปี โดยถืออายุ ณ เวลาที่คลอดบุตร⁶

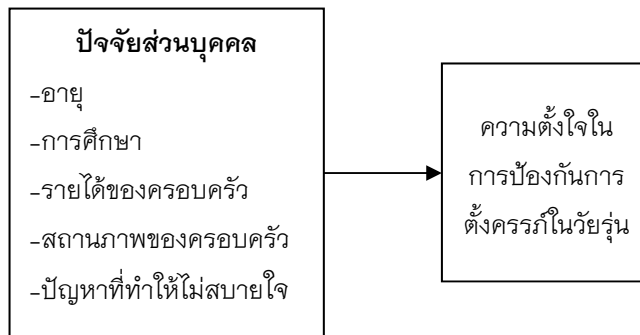
สมมติฐานการวิจัย

1. พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นเป็นอย่างไร
2. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมจะเห็นได้ว่าปัจจัยส่วนบุคคล เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น^{4,5} แต่ไม่พบผู้ที่ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรรภ์ในวัยรุ่น โดย Ajzen ได้อธิบายถึงความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention) ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลและทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen¹⁶ ว่าเป็นปัจจัยหลักในการ

กำหนดพฤติกรรมของบุคคลโดย ความตั้งใจในทฤษฎีนี้หมายถึง ความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ความตั้งใจเป็นปัจจัยการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความตั้งใจเป็นตัวชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มเทมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม กล่าวคือ เจตคติต่อการป้องกันการตั้งครรรภ์เป็นผลมาจากความเชื่อต่อผลของการป้องกันการตั้งครรรภ์และการประเมินผลของการป้องกันการตั้งครรรภ์ ส่วนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นผลจากความเชื่อว่าบุคคลอ้างอิงคิดว่าตนควรจะกระทำพฤติกรรมนั้นๆ หรือไม่กับแรงจูงใจที่จะกระทำพฤติกรรมตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงเป็นผลจากความเชื่อของกลุ่มอ้างอิงในการป้องกันการตั้งครรรภ์ เช่น พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ครู และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเป็นผลจากความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและการรับรู้ปัจจัยส่งเสริมหรือปัจจัยขัดขวางที่จะป้องกันการตั้งครรรภ์ กล่าวคือ การรับรู้ของวัยรุ่นเกี่ยวกับความยาก ง่าย ต่อการปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันการตั้งครรรภ์ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้ศึกษาทั้ง 3 ปัจจัย แต่เลือกสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์เฉพาะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา รายได้ของครอบครัว สถานภาพของครอบครัว ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจกับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรรภ์ของวัยรุ่นตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ดังกรอบแนวคิดของการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระบุรีและนักศึกษาระดับอาชีวศึกษา (ปวช.) ในจังหวัดสระบุรี ได้มาด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Random Sampling) โดยขั้นที่ 1 จับฉลากสุ่มโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาและระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดสระบุรี ขั้นที่ 2 จับฉลากสุ่มห้องเรียนในแต่ละโรงเรียน ซึ่งการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Yamane กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนหญิงและชาย ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 215 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 293 คน และระดับอาชีวศึกษา (ปวช.) จำนวน 270 คน รวมทั้งหมด 778 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศและความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นพัฒนาขึ้นโดย ดร. ศิริธร ยิ่งเรืองและทีมคณะนักวิจัยของสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิที่ทีมคณะนักวิจัยของสถาบันพระบรมราชชนก และผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .90 ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกรกฎาคม – สิงหาคม พ.ศ. 2557 ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อรวบรวมข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของครอบครัว รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจในวัยรุ่น เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามพฤติกรรมทางเพศ เป็นแบบปรนัยเลือกตอบ (Multiple Choices) โดยมี 2 ตัวเลือก (เคย – ไม่เคย), (ใช่ – ไม่ใช่)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นมีลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ เห็นด้วยมาก

ที่สุด เห็นด้วยอย่างยิ่ง ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง จำนวน 14 ข้อ มีข้อความทางลบ 4 ข้อ คือ ข้อ 20-21 และ ข้อ 27-28 การแปลค่าคะแนนโดยหาค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถาม¹⁶

คะแนนเฉลี่ย	การแปลคะแนน
4.50-5.00	มีความตั้งใจในระดับดีมาก
3.50-4.49	มีความตั้งใจในระดับดี
2.50-3.49	มีความตั้งใจในระดับปานกลาง
1.50-2.49	มีความตั้งใจในระดับน้อย
1.00-1.49	มีความตั้งใจในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ประสานงานไปยังผู้ประสานงานในโรงเรียนให้แต่ละโรงเรียนสุ่มคัดเลือกห้องเรียนระดับชั้นละ 2 ห้อง นัดหมายวันเวลาที่สะดวกในการเก็บข้อมูลก่อนการเดินทางไปโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัย หลังจากนั้นเข้าพบนักเรียนในชั้นเรียน อธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถาม การเก็บรักษาข้อมูล การนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม และสอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมตอบแบบสอบถาม และเซ็นชื่อใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย แจกแบบสอบถามและให้ส่งคืนโดยนักเรียนเป็นผู้นำใส่กล่องด้วยตนเอง โดยแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้จะต้องนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์และถูกต้องของข้อมูลที่ได้มาแล้วนำมาบันทึกข้อมูลเพื่อประมวลผล

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่าง

หลังจากได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสระบุรี ผู้วิจัยได้ส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลการวิจัยไปยังโรงเรียนที่จะเก็บข้อมูล และเมื่อได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการบริหารของแต่ละโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยได้คำนึงถึงสิทธิของกลุ่มตัวอย่างโดยก่อนที่กลุ่มตัวอย่างจะตอบแบบสอบถามผู้วิจัยได้ชี้แจงให้กลุ่มตัวรับทราบถึงวัตถุประสงค์การ

วิจัย การนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวม ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ รวมถึงกลุ่มตัวอย่างมีสิทธิเข้าร่วมหรือยุติเข้าร่วมวิจัยด้วยความสมัครใจโดยไม่ส่งผลกระทบต่อๆ ทั้งสิ้นแล้วให้กลุ่มตัวอย่างลงนามให้ความยินยอมเข้าร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมได้มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพของครอบครัว รายได้เฉลี่ย ครอบครัวต่อเดือน ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจในวัยรุ่น พฤติกรรมทางเพศ โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2. วิเคราะห์คะแนนความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations)

3. วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ด้วยสถิติ Chi-square

ผลการวิจัย

พบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นเป็นเพศหญิง จำนวน 408 คน (ร้อยละ 52.4) เพศชายจำนวน 371 คน (ร้อยละ 47.6) ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 14-17 ปี (ร้อยละ 82.3) กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มากที่สุด จำนวน 294 คน (ร้อยละ 37.7) รองลงมาคือระดับอาชีวศึกษา 270 คน (ร้อยละ 34.7) มัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 215 คน (ร้อยละ 27.6) ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกัน 499 คน (ร้อยละ 64.01) ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 10,001-25,000 บาท (ร้อยละ 27.01) ปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างพบว่าทำให้ไม่สบายใจมากที่สุด คือ การเรียน (ร้อยละ 47.6) รองลงมา คือ การล้อเลียน (ร้อยละ 15.3) และปัญหาความรัก (ร้อยละ 10.8) ตามลำดับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น (N=152)

พฤติกรรมทางเพศ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก		
อายุ 13 ปี	11	7.2
อายุ 14 ปี	33	21.7
อายุ 15 ปี	62	40.8
อายุ 16 ปี	23	15.1
อายุ 17 ปี	20	13.2
อายุ 18 ปีขึ้นไป	3	2.0
การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์		
ไม่เคยใช้	19	12.5
ใช้บางครั้ง	81	53.3
ใช้เป็นส่วนใหญ่	52	34.2
ใช้เครื่องตีผสมผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์		
ตี	21	13.8
ไม่ตี	131	86.2
คู่นอนใช้เครื่องตีผสมผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์		
ตี	17	11.2
ไม่ตี	135	88.8
ได้รับสิ่งตอบแทนแลกกับการมีเพศสัมพันธ์		
ใช่	6	3.9
ไม่ใช่	146	96.1

จากตารางที่ 1 แสดงประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์มาแล้วจำนวน 152 คน (ร้อยละ 19.5) จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 779 คน มีอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 15 ปี (ร้อยละ 40.8) โดยอายุต่ำสุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 13 ปี (ร้อยละ 7.2) ส่วนอายุมากที่สุดที่เริ่มมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกคือ 18 ปี (ร้อยละ 2.0) ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 19 คน (ร้อยละ 12.5) ใช้

ยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์บางครั้ง 81 คน (ร้อยละ 53.3) ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เป็นส่วนใหญ่ 52 คน (ร้อยละ 34.2) กลุ่มตัวอย่างไม่ตีเครื่องตีผสมผสมแอลกอฮอล์ก่อนมีเพศสัมพันธ์ 131 คน (ร้อยละ 86.2) ไม่ได้รับสิ่งตอบแทนแลกกับการมีเพศสัมพันธ์ 146 คน (ร้อยละ 96.1) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น (N=779)

ข้อมูลส่วนบุคคล	ความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์		Chi-square	ระดับนัยสำคัญ
	ความถี่	ร้อยละ		
อายุ				
11 -13 ปี	72	9.2	82.372*	.001
14-17 ปี	641	82.3		
18 ปี ขึ้นไป	66	8.5		
กำลังศึกษาระดับ				
มัธยมศึกษาตอนต้น	215	27.6	41.828*	.001
มัธยมศึกษาตอนปลาย	294	37.7		
อาชีวศึกษา (ปวช.)	270	34.7		
สถานภาพของครอบครัว				
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	499	64.1	42.230*	.001
พ่อแม่แยกกันอยู่	130	16.7		
พ่อแม่หย่าร้างกัน	96	12.3		
พ่อหรือแม่เสียชีวิต	51	6.5		
พ่อและแม่เสียชีวิต	3	0.4		
รายได้เฉลี่ยครอบครัวต่อเดือน				
5,000 -10,000 บาท	389	49.9	97.138*	.001
10,001-25,000 บาท	203	26.1		
25,001-50,000 บาท	133	17.1		
50,001 บาท ขึ้นไป	54	6.9		
ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ				
การล้อเลียน	119	15.3	61.142*	.001
การใช้ความรุนแรงในครอบครัว	61	7.8		
สัมพันธ์ภาพกับเพื่อน	58	7.4		
ความรัก	84	10.8		
การเรียน	371	47.6		
รูปร่างหน้าตา/สุขภาพ	49	6.4		
อื่นๆ	37	4.7		

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อมูลส่วนบุคคลได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพของครอบครัว รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

อภิปรายผลการวิจัย

พฤติกรรมทางเพศ ผลการศึกษาพฤติกรรมทางเพศในครั้งนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีสุตา โภคา¹⁸ ที่พบว่า พฤติกรรมทางเพศของเด็กวัยรุ่นชายมีเพียงร้อยละ 9.6 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งและครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 55.2) ไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย และสอดคล้องกับข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย พ.ศ. 2555 ที่จัดทำโดยสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค ที่พบว่าวัยรุ่นไทยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และปวช.ปี 2 มีเพศสัมพันธ์มากขึ้นและมีเพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยป้องกัน⁷ การศึกษาครั้งนี้ยังพบว่า ส่วนใหญ่ก่อนมีเพศสัมพันธ์กลุ่มตัวอย่างไม่ได้ดื่มเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ (ร้อยละ 86.2) และไม่ได้รับสิ่งตอบแทนแลกกับการมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 96.1) แสดงว่าการมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้งเกิดขึ้นเพราะเจตนาและความต้องการของกลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นเอง ปราศจากสิ่งชักจูงหรือว่าเชิญชวนใดๆ สอดคล้องกับการศึกษาของ อัมพวา ทิมแป้น ที่พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะหมายถึง เป็นการหาประสบการณ์ทางเพศทำให้มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับแฟน เป็นเพศสัมพันธ์ที่ไม่ได้ตั้งใจเพราะความใกล้ชิดและเมาสุราด้วยกัน เป็นเพศสัมพันธ์ที่ตั้งใจเพราะเป็นแฟนกันไปเที่ยวด้วยกันและอยู่ด้วยกันสองต่อสอง² นอกจากนี้ยังพบปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจมากที่สุด คือปัญหาการเรียน (ร้อยละ 47.6) รองลงมาคือ ปัญหาล้อเลียน (ร้อยละ 15.3) และปัญหาความรัก (ร้อยละ 12.6) แม้ว่าข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างด้านสถานภาพของครอบครัว พบว่าพ่อกับแม่อยู่ด้วยกันมากที่สุด (ร้อยละ 64.1) แต่ครอบครัวมีรายได้ต่อเดือน 5,000-10,000

บาท มากที่สุด (ร้อยละ 49.9) แสดงว่าฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวเป็นผู้มีรายได้น้อย พ่อแม่ต้องทำงานหาเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในครอบครัวจนอาจไม่มีเวลาใส่ใจลูกวัยรุ่นของตนเองเท่าที่ควร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 14-17 ปี จึงอาจเป็นสาเหตุส่งเสริมให้วัยรุ่นสนใจเพื่อน หรือเพื่อนต่างเพศ มากกว่าที่จะสนใจการเรียนของตนเอง

การศึกษาในครั้งนี้ยังสะท้อนให้เห็นประเด็นพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น นั่นคือ ในกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์ ยังเห็นความสำคัญของการป้องกันตนเองในขณะมีเพศสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย เพราะใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งร้อยละ 53.5 แสดงว่ายังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร จึงอาจเป็นไปได้ว่าในกลุ่มนี้ขาดการขัดเกลาทางสังคม อันเนื่องมาจากฐานะของครอบครัวมีรายได้ค่อนข้างน้อย พ่อแม่ไม่มีเวลาใกล้ชิด อบรมตักเตือนลูก เพราะการมีครอบครัวที่อบอุ่นถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยป้องกันวัยรุ่นจากพฤติกรรมทางเพศที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมได้³ ซึ่งจากการศึกษาของนิตยา ปริญญาปรีวัฒน์ พบว่า การขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศของวัยรุ่นเกิดจากสถาบันที่สำคัญคือ ครอบครัวและชุมชน สถาบันการศึกษา กลุ่มเพื่อนและสื่อมวลชนซึ่งมิได้ทำงานแยกออกจากกันเด็ดขาด²⁰

2. ความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ ผลการวิจัยพบว่า ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ การศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สอดคล้องกับการศึกษาของ วิไล คุณคำ⁵ ที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของนักเรียน ทศนคติต่อเรื่องเพศ อาศัยอยู่กับญาติ การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ การอบรมสั่งสอนเรื่องเพศของครอบครัว และอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ การเข้าถึงสื่อเรื่องเพศ ทักษะคิดต่อเรื่องเพศ รายได้ของนักเรียนเฉลี่ยต่อเดือน และการตระหนักรู้ตนเองในเรื่องเพศ โดยตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 4 ตัวร่วมกันสามารถพยากรณ์พฤติกรรมทางเพศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดอุบลราชธานี ได้ร้อยละ 11 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .18 และการศึกษาของอนงค์ ชีระพันธ์⁴ ที่พบว่า อายุ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ความรู้เรื่องเพศ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ สัมพันธภาพในครอบครัว รูปแบบการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสม และการอบรม สั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

อย่างไรก็ตาม การศึกษาค้นคว้านี้เป็นเพียงการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น และเป็นการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลกับความตั้งใจ ซึ่งความตั้งใจเชิงพฤติกรรมนั้นขึ้นอยู่กับ 3 ปัจจัยคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม จึงอาจเป็นไปได้ว่าผลการศึกษาค้นคว้าในกลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.70$, S.D. = .52) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า วัยรุ่นหญิงควรปฏิบัติเสถียรามีเพศสัมพันธ์เมื่อไม่มีการป้องกันการตั้งครรภ์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 1.10) เป็นความตั้งใจสูงสุด จึงสอดคล้องกับ Ajzen¹⁶ เนื่องจากความตั้งใจเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล โดยความตั้งใจเป็นตัวชี้ว่าบุคคลได้ทุ่มเทมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น จึงสะท้อนว่าความตั้งใจของวัยรุ่นที่จะกระทำพฤติกรรมป้องกันการตั้งครรภ์มีความสัมพันธ์กับ อายุ การศึกษา สถานภาพครอบครัว รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน และปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัย จึงควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆ ที่มีผลต่อความตั้งใจในการ

ป้องกันการตั้งครรภ์เพิ่มเติม เพื่อจะได้นำมาเป็นข้อมูลในพัฒนารูปแบบการส่งเสริมสุขภาพทางเพศและเพศวิถีศึกษาของวัยรุ่นรวมถึงนำมาใช้เป็นแนวทางในการวางแผนดำเนินการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นต่อไป

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จึงสะท้อนให้เห็นว่าพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นนั้นมีวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ทางเพศสูง ความตั้งใจในการป้องกันการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นในจังหวัดสระบุรีอยู่ในระดับดีและความตั้งใจดังกล่าวนี้สัมพันธ์กับ อายุ การศึกษา สถานภาพของครอบครัว รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ปัญหาที่ทำให้ไม่สบายใจ จึงสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการณ์พฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นรวมถึงแนวโน้มที่ชัดเจนในการนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ประสบการณ์มีเพศสัมพันธ์มาแล้วมีสูงโดยอายุที่ต่ำสุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก 13 ปี ดังนั้นหลักสูตรการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนควรนำมาใช้อย่างเป็นระบบและพัฒนาให้เห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน
2. ความตั้งใจในการป้องกันตั้งครรภ์ในวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคล ในบริบทของครอบครัวจะต้องเข้ามามีบทบาทส่งเสริมและสนับสนุนความตั้งใจในการป้องกันตั้งครรภ์มากขึ้นรวมถึงการให้ความรู้กับครอบครัวให้เข้าใจในเพศวิถีของวัยรุ่นยุคปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาวิจัยในอนาคต

1. การวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษาในโรงเรียน
2. การวิจัยหาอำนาจการทำนายของตัวแปร 3 ปัจจัยคือ เจตคติต่อพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม รวมถึงปัจจัยส่วนบุคคลกับความตั้งใจการป้องกันการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น

เอกสารอ้างอิง

1. ศิริกุล อิศรานุรักษ์ (2557). สุขภาพเด็กวัยรุ่นและการดูแล. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก http://www.elib-online.com/doctors/sexed_teenage03.html
2. อัมพวา ทิมแป้น. เพศวิถีของวัยรุ่นชายกลุ่มเสี่ยง: กรณีศึกษาจังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2005: 178 หน้า.
3. พรเทพ ศิริวนารังสรรค์ นพ. กรมอนามัยเร่งลดปัญหาวัยรุ่นท้องไม่พร้อม. เข้าถึงเมื่อ 10 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics/life/>
4. อนงค์ ชีระพันธ์. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์) ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2544: 213 หน้า.
5. วิไล คุณคำ. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัด อุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์) อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี; 2553: 203 หน้า.
6. มนฤดี เตชะอินทร์ พญ. และ พรรณี ศิริวรรณภา รศ. พญ. การตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (Adolescent Pregnancy). เข้าถึงเมื่อ 1 ตุลาคม 2557 เข้าถึงได้จาก www.ned.cmu.ac.th/dept/obgyn
7. สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงสาธารณสุข. แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติฉบับที่ 11 เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก <http://bps.ops.moph.go.th/Plan>
8. พรเทพ ศิริวนารังสรรค์ นพ. (2557). กรมอนามัยเร่งลดปัญหาวัยรุ่นท้องไม่พร้อม. กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. เข้าถึงเมื่อ 10 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/home/detail/politics>
9. กรมอนามัย (2557). แผนยุทธศาสตร์สุขภาพกระทรวงสาธารณสุข ด้านส่งเสริมสุขภาพ และป้องกันโรคปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 (5 Flagship Projects). กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. เข้าถึงเมื่อ 30 มีนาคม 2557 เข้าถึงได้จาก www.mhso.moph.go.th.
10. สุภาวดี สมจิตต์ และนันทนา น้าฝน. ภาวะสุขภาพของวัยรุ่นตอนต้น เขตสาทร กรุงเทพมหานคร. วารสารมหาวิทยาลัยนเรศวร. 2556; 21: 55-63.
11. กิ่งดาว มะโนวรรณ. แนวทางการแก้ไขการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์: กรณีศึกษา โครงการคุมแม่วัยใสห่วงใยอนาคต ศูนย์ฝึกอาชีพสตรีจังหวัดเชียงราย อำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. (วิทยานิพนธ์) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2553: 174 หน้า.
12. Pourpen Krinara, Muntana Maneechot and Korapin Sudsanguan. Sexuality of Thai Unintended Teenage Pregnancies. Oral presentation. "International Conference on Education and Social Sciences 2014" February. 3-5, 2014. Nippon Hotel, Istanbul, Turkey.
13. แสงอัมพวา บำรุงธรรม. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเชื่อ ค่านิยม และพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเมืองเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2543: 135 หน้า
14. สำนักบริหารงานทะเบียน กรมการปกครอง(2555). ตั้งครรภ์วัยรุ่น. เข้าถึงเมื่อ 15 สิงหาคม 2557 เข้าถึงได้จาก http://www.m-society.go.th/article_attach/10430/15330.pdf
15. จินตนา ทรงเจริญ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นไทย กรณีศึกษา โรงเรียนเอกวิทย์อ่อนนุชบริหารธุรกิจ จังหวัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2553: 133 หน้า.
16. วนิตา ชวเจริญพันธ์. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการวางแผนครอบครัวของมารดาวัยรุ่นภายหลังคลอดบุตรครั้งแรก. (วิทยานิพนธ์) ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา; 2551: 82 หน้า.

17. กรมสุขภาพจิต. คู่มือเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่อง การดูแลสุขภาพจิตครอบครัว สำหรับแกนนำครัวเรือน. เข้าถึงเมื่อ 28 มีนาคม 2557 เข้าถึงได้จาก <http://www.dmh.go.th>
18. ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2542.
19. ศรีสุตา โภคา. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่กำหนดความตั้งใจใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อเอดส์ของเด็กวัยรุ่นชาย. (วิทยานิพนธ์) เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่; 2541: 107 หน้า.
20. นิตยา ปริญญาปริวัฒน์. การขัดเกลาทางสังคมเรื่องเพศ: ศึกษาเฉพาะกรณีวัยรุ่นที่มีประสบการณ์ยุติการตั้งครรภ์. (วิทยานิพนธ์) กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยมหิดล; 2004: 136 หน้า.